

RESOLUCIÓ del procediment sancionador núm. 23/2012, referent a la l'Ajuntament d'Ulldecona.

Antecedents

Primer.- En dates 25/10/2011 i 27/10/2011, van tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, fins a vuit denúncies formulades de manera separada per veïns del municipi d'Ulldecona, contra l'Ajuntament de l'esmentat municipi, amb motiu d'un presumpte incompliment de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD).

En concret, les persones denunciants es queixaven que l'Ajuntament d'Ulldecona, al mes de setembre de 2011, els hauria fet arribar al seu domicili, i al de tots els veïns del municipi majors de 75 anys, una carta amb contingut publicitari i que per fer-ho hauria utilitzat les dades que consten al fitxer del padró d'habitants. Així mateix, denunciaven que aquestes dades haurien estat cedides a una empresa privada, tot això sense comptar amb el consentiment de les persones afectades.

Per tal de justificar els fets denunciats les persones denunciants aportaven la següent documentació:

- El sobre que els hauria fet arribar l'Ajuntament (amb el membret del consistori), en el qual hi figura una etiqueta amb les dades de la persona destinatària (nom i cognoms i domicili complet).
- La carta que contenia aquest sobre, signada per l'alcalde i en la qual hi consta també el logotip de l'entitat "XXA". En aquesta carta s'informa que *"l'ajuntament d'Ulldecona i l'organització XXA, especialitzada en tota mena de serveis adreçats a la gent gran, han materialitzat un acord per tal de donar a conèixer a tota la població el servei de centre de dia per a gent gran, entre d'altres"*. En la dita carta s'ofereix, fins al mes de desembre de 2012, la possibilitat de gaudir de manera gratuïta 5 dies d'estància al centre XXA d'Ulldecona *"que permetran a l'usuari, i als seus familiars, tenir una idea molt més apropada a la realitat del servei de centre de dia."*
- Tríptic de l'entitat "XXA", que acompanyava la carta esmentada. Aquest tríptic té com a títol *"Apropa't. Centre de dia. Un servei molt a prop teu"*. A l'interior d'aquest tríptic s'especifiquen quines són les característiques del programa "Apropa't" vinculat amb els diferents centres de dia de què disposa l'organització "XXA" arreu de Catalunya, i així mateix es detalla la "Cartera de serveis" d'aquests centres (serveis bàsics, complementaris i d'intermediació). Entre els serveis publicitats hi figuren els de tipus assistencial a la gent gran, però també d'altres, com ara el servei de cangur i de reforç escolar, o també "serveis financers". Al dors del tríptic, sota el títol "Centres XXA" hi consta una relació dels diferents centres de què disposa aquesta entitat a diverses poblacions de Catalunya, amb la corresponent adreça postal i de correu electrònic, així com la menció del web www.XXA.com.

Segon.- Arran de les vuit denúncies rebudes, l'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el

procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb la DT 2^a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, per tal de comprovar la realitat dels fets i a fi d'obtenir més informació sobre les circumstàncies dels fets i els subjectes responsables.

En el sí d'aquesta informació, per mitjà d'ofici de data 12/12/2011 es va requerir a l'entitat denunciada per tal que informés sobre determinats extrems relatius als fets denunciats.

L'Ajuntament d'Ulldecona va donar resposta al requeriment a través d'escrit de data 21/12/2011, pel qual s'exposava, a mode de resum, el següent:

- Que les dades es van extreure del padró municipal.
- Que es va efectuar un filtratge per edats i la carta només es va enviar a persones majors de 75 anys.
- Que l'oferiment de serveis del centre residencial XXA es troba emparat en les competències que tenen atribuïdes els municipis en la prestació de serveis socials, competència regulada en els següents textos legals: Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local (arts. 25 i 26), Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (article 66.3.k) i la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials (articles 15, 27 i 31).
- Que en base a aquest títol competencial l'Ajuntament d'Ulldecona va aprovar en sessió plenària de 21/10/2002, la creació del servei municipal de residència assistida per a la gent gran, llar residència, centre de dia i atenció domiciliària, i va convocar simultàniament un concurs per a l'adjudicació del contracte de gestió d'aquest servei municipal en règim de concessió mitjançant procediment obert. En aquest concurs va resultar adjudicatària la mercantil "XXA S.L", amb qui es va signar el contracte de 05/03/2003, del qual s'aportava còpia, amb títol "*Contracte administratiu de gestió del servei públic municipal de residència assistida, llar residència, centre de dia, assistència domiciliària i cartera de serveis per a la gent gran, mitjançant concessió.*"
- Que l'Ajuntament no va cedir dades personals dels habitants del municipi d'Ulldecona, en concret les dades del padró, a l'empresa concessionària, perquè les cartes van ésser enviades des de l'Ajuntament. Les etiquetes amb les dades de les persones es van imprimir des de l'Ajuntament, i el propi Ajuntament va introduir dintre del sobre un tríptic dels serveis prestats per la concessionària, perquè van entendre que podia ser d'interès d'aquest col·lectiu de persones majors de 75 anys, conèixer els serveis públics que l'Ajuntament presta al seu municipi, encara que sigui de manera indirecta a través d'una empresa concessionària del servei. Es va interpretar que tractant-se d'un servei de titularitat municipal es podien utilitzar les dades del padró (noms, cognoms, adreça, i edat) encara que fos sense consentiment dels afectats, perquè es tractava d'un servei de competència municipal, i la tramesa encara que era publicitària era per informar sobre un servei públic municipal.
- Que en tot moment es va considerar que la utilització de les dades del padró (noms, cognoms, adreça, i edat) dels habitants del municipi, per tal d'informar-los sobre un servei municipal, no constituïa una finalitat incompatible amb aquella per a la qual es recullen les dades que consten al Padró.

Tercer.- Posteriorment, en data 19/01/2012 es va rebre una nova denúncia d'un altre ciutadà d'Ulldecona, en què es queixava dels mateixos fets, és a dir, que a principis del mes de setembre havia rebut una carta de l'Ajuntament fent publicitat d'una empresa en concret, i en què posava també de manifest que *“després de les contradictòries explicacions dels regidors i alcalde d'Ulldecona en el ple municipal i a la televisió d'Ulldecona, tinc la seguretat que aquestes dades van ser entregades per l'Ajuntament a l'empresa XXA, fet que considero que vulnera la normativa vigent”*.

Vist el contingut d'aquesta nova denúncia, que es va incloure en la fase d'informació prèvia ja iniciada atesa la identitat de fets i subjectes denunciats, i per tal de disposar de la màxima informació, des de l'Àrea d'Inspecció es va sol·licitar a la persona denunciant mitjançant escrit de 08/02/12 per tal que en el termini de deu dies hàbils identificués, per una banda la sessió del ple de la corporació local així com del programa o notícia de la Televisió d'Ulldecona a què faria referència en l'escrit de denúncia, i d'altra banda perquè concretés, en la mesura del possible, les raons o motius pels quals qualificava com a *“contradictòries”* les explicacions dels regidors i l'alcalde del municipi d'Ulldecona facilitades en els entorns esmentats, les quals el portarien al convenciment que l'Ajuntament va cedir al centre “XXA” les dades de les persones a les que s'havia fet arribar la carta i el tríptic adjuntats a la denúncia. Aquest escrit es va notificar a la persona denunciant en data 13/02/2012, i no es va rebre cap resposta al respecte.

Quart.- També en el marc de la informació prèvia, es va comprovar que l'Ajuntament d'Ulldecona és responsable del fitxer *“padró d'habitants”*, que té com a finalitat declarada la *“gestió i tractament automatitzat del padró d'habitants, des de la seva generació fins a les respectives rectificacions, modificacions i renovacions, amb un control immediat de les variacions que l'afecten”*, i el qual es troba inscrit al Registre de Protecció de Dades de Catalunya, depenent d'aquesta Autoritat.

Cinquè.- En data 10/05/2012, la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar procediment sancionador contra l'Ajuntament d'Ulldecona per la comissió d'una presumpta infracció de caràcter greu, incardinada en l'article 44.3.c) de la LOPD en relació amb l'article 4.2 de la mateixa disposició legal, per conculcació del principi de finalitat en el tractament de les dades incloses al fitxer del padró d'habitants. Així mateix, va nomenar instructora de l'expedient a la funcionària de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, XXX, qui va acceptar el càrrec i va incorporar al present procediment les actuacions realitzades durant la fase d'informació prèvia, mitjançant Provisió de la mateixa data. Aquest acord d'inici, juntament amb el plec de càrrecs, es va notificar a l'entitat imputada el dia 17/05/2012 i així mateix es va comunicar a les persones denunciants.

En aquesta mateixa resolució d'acord d'inici de procediment sancionador, es va acordar l'arxiu provisional en allò relatiu a la denúncia per la presumpta cessió de dades de l'Ajuntament d'Ulldecona a l'entitat “XXA”, pels motius que s'esgrimien de manera motivada en el fonament de dret quart de l'acord esmentat, el contingut del qual es transcriu a continuació:

“Quart.- En relació a l'altre fet objecte de denúncia, és a dir, la presumpta cessió de les dades dels veïns del municipi d'Ulldecona, en concret les dades del fitxer del padró d'habitants, a

l'empresa concessionària "XXA", val a dir que durant les actuacions d'informació prèvia efectuades, l'Ajuntament ha negat de manera rotunda i convincent que es produís tal cessió de dades. Enfront d'això, les persones denunciants no han aportat cap element ni indicati tendent a acreditar aquest fet, tot i haver requerit de manera expressa a una de les persones denunciants a aquest efecte.

De conformitat amb això, i atès que no ha resultat acreditada durant la present informació prèvia l'existència d'indicis racionals que permetin imputar la cessió de dades de l'Ajuntament a "XXA" que també havia estat objecte de denúncia, procedeix acordar en aquest punt concret l'arxiu provisional, mentre no es disposi de més elements que permetin inferir l'existència d'indicis que s'hagués comès la cessió de dades esmentada.

L'article 10.2 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, preveu que "(...) no es formularà plec de càrrecs i s'ordenarà el sobreseïment de l'expedient i l'arxiu de les actuacions quan de les diligències i de les proves practicades, en resulti acreditada la inexistència d'infracció o responsabilitat. Aquesta resolució es notificarà als interessats". I l'art. 20.1) del mateix Decret determina que procedeix el sobreseïment "b) Quan no hi ha indicis racionals d'haver-se produït els fets que han estat la causa de la iniciació del procediment".

Juntament amb l'acord d'inici del procediment sancionador, es notificà el plec de càrrecs a l'entitat imputada amb el qual es concedia un termini de deu dies hàbils comptadors a partir del dia següent de la notificació per formular al·legacions, presentar documents i proposar la pràctica de proves que considerés convenientes per a la defensa dels seus interessos.

Sisè.- Mitjançant escrit de data 23/05/2012, l'Ajuntament d'Ulldecona va formular al·legacions al plec de càrrecs, les quals van ésser analitzades a l'apartat segon dels fonaments de dret de la proposta de resolució.

Setè.- En data 26/07/2012 la persona instructora d'aquest procediment va formular proposta de resolució, per la qual proposava que la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades declarés que l'Ajuntament d'Ulldecona havia incorregut en una infracció greu prevista a l'article 44.3.c), en relació amb l'article 4.2, tots ells de la LOPD. Aquesta proposta de resolució fou notificada a l'Ajuntament d'Ulldecona en data 06/08/2012, i es concedia un termini de 10 dies per formular al·legacions.

Aquest termini s'ha superat amb escreix sense que davant la proposta de resolució l'entitat imputada hagi formulat al·legacions.

Del conjunt de les actuacions practicades en aquest procediment es consideren acreditats els fets que seguidament es detallen com a fets provats.

Fets Provats

Únic.- Durant el mes de setembre de 2011 l'Ajuntament d'Ulldecona va dirigir als veïns del municipi d'Ulldecona majors de 75 anys un sobre (amb el membret del consistori), en el qual

hi figurava una etiqueta amb les dades de la persona destinatària (nom i cognoms i domicili complet). Dins del sobre hi havia una carta signada per l'alcalde i que portava també el logotip de la mercantil "XXA" mitjançant la qual s'informava de l'acord assolit entre l'Ajuntament i l'organització esmentada per tal de donar a conèixer a tota la població el servei de centre de dia per a la gent gran. En aquesta carta es feia constar que des de l'Ajuntament es volia donar a conèixer aquest servei especialitzat (prestat mitjançant concessió administrativa per la mercantil esmentada), destinat a oferir atenció assistencial, preventiva, social, sanitària i rehabilitadora de la gent gran, de manera gratuïta, durant 5 dies d'estància al centre XXA de la població d'Ulldecona, per tal que l'usuari i els familiars tinguessin una idea més apropiada a la realitat del servei de centre de dia.

Junt amb la carta esmentada, es va incloure també dins del sobre un tríptic elaborat per la mercantil "XXA" amb títol, "*Apropa't. Centre de dia. Un servei molt a prop teu*". En aquest tríptic, s'informava sobre les característiques del programa esmentat i es feia constar la cartera de serveis (serveis bàsics, complementaris i d'intermediació) que ofereixen, no només el centre de dia per a la gent gran d'Ulldecona, sinó els diferents centres de la mercantil arreu de Catalunya (amb les dades de contacte de cadascun d'aquests centres al dors del tríptic sota el títol "Centres XXA"). Així mateix, entre els serveis publicitats a l'interior del tríptic hi figuraven, a banda dels que es podrien considerar de tipus assistencial a la gent gran, altres serveis com ara el servei de cangur i de reforç escolar, o també serveis financers, aliens a la prestació de caràcter assistencial a la gent gran.

Per tal d'enviar aquesta informació de caràcter publicitari a un grup determinat dels veïns –en funció de la seva edat- del municipi d'Ulldecona, l'Ajuntament va utilitzar les dades contingudes al "fitxer del padró d'habitants", en concret, el nom i cognoms, l'adreça, i l'edat.

Fonaments de Dret

Primer.- És d'aplicació al present procediment el previst al Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, segons el previst a la DT 2^a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb l'article 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Segon.- L'entitat imputada no ha formulat al·legacions davant la proposta de resolució, però sí ho va fer davant el plec de càrrecs. A aquest respecte, es considera oportú reiterar a continuació la resposta motivada que davant aquelles al·legacions havia donat la persona instructora en la proposta de resolució, amb una argumentació que s'assumeix íntegrament en aquesta resolució.

2.1.- Sobre la manca d'intencionalitat en la comissió dels fets imputats.

En l'escrit d'al·legacions al plec de càrrecs, l'Ajuntament reconeixia els fets que són objecte d'imputació. En aquest sentit, l'Ajuntament manifestava que en el seu moment no se'n van

adonar, però arran la incoació del present procediment van observar que certament en el tríptic que van enviar a les persones empadronades al municipi majors de 75 anys, junt amb la carta signada per l'alcalde, hi figurava informació que es podia considerar de caràcter publicitari, ja que es dona publicitat d'una sèrie de serveis (reforç escolar, servei de cangur o altres serveis financers) que no podrien encabir-se dintre del que es podria considerar el servei públic pròpiament assistencial.

Un cop efectuat aquest reconeixement dels fets imputats, l'Ajuntament esgrimia que no tenia cap intenció de donar publicitat dels serveis complementaris que ofereix la mercantil "XXA" inclosos en el tríptic controvertit, atès que no van ser conscients de la inclusió d'informació aliena a la prestació assistencial a la gent gran. I adduïa com a mostra de la manca d'intenció de l'Ajuntament de donar publicitat, el fet que la gent gran a qui es va fer arribar el tríptic no són potencials usuaris dels altres serveis a què fa referència el plec de càrrecs.

Respecte a aquesta invocació a la manca d'intencionalitat o culpa en la comissió de la infracció, cal acudir a la doctrina jurisprudencial, tant del Tribunal Suprem, com del Tribunal Constitucional. D'acord amb aquesta doctrina, la potestat sancionadora de l'Administració, en tant que manifestació del "ius puniendi" de l'Estat, es regeix pels principis del dret penal, i un dels seus principis és el de culpabilitat, incompatible amb un règim de responsabilitat objectiva sense culpa, que també es pot predicar del tenor literal de l'article 130.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre que estableix que "*només poden ser sancionades per fets constitutius d'infracció administrativa les persones físiques o jurídiques que en resultin responsables, encara que només sigui per simple inobservança*".

En aquest sentit, el Tribunal Suprem en diverses sentències, per totes les de 16 i 22 d'abril de 1991, considera que d'aquest element de culpabilitat es desprèn que l'acció o omissió qualificada com a infracció sancionable administrativament, ha de ser en tot cas, imputable al seu autor, per dol o imprudència, negligència o ignorància inexcusable. També l'Audiència Nacional, en la Sentència de 29 de juny de 2001, precisament en matèria de protecció de dades de caràcter personal, ha declarat que per apreciar aquest element de culpabilitat "*basta la simple negligència o incumplimiento de los deberes que la Ley impone a las personas responsables de ficheros o del tratamiento de datos de extremar diligencia...*".

També resulta d'interès la SAN de 08/10/2003, que explicita el següent:

"Por tanto, en contra de lo ordenado en el art. 11.1 de la Ley 15/1999, de 13 de diciembre de Protección de Datos de Carácter Personal, la entidad recurrente, comunicó a un tercero datos de carácter personal sin el consentimiento del afectado, sin concurrir las causas establecidas en apartado 2 de dicho artículo para que no se precise del consentimiento, y sin que su conducta se encuentre amparada en el art. 12 de la misma Ley.

SEXTO

Por lo que afecta a la culpabilidad, ha de decirse que generalmente este tipo de conductas no tienen un componente doloso, y la mayoría de ellas se producen sin malicia o intencionalidad. Basta la simple negligencia o incumplimiento de los deberes que la Ley impone a las personas responsables de ficheros o del tratamiento de datos de extremar la diligencia para evitar, como en el caso que nos ocupa, un tratamiento de datos personales sin consentimiento

de la persona afectada, lo que denota una falta evident en la observancia de esos deberes que conculcan claramente los principios y garantías establecidas en la Ley Orgánica 15/1999, de 13 de diciembre de Protección de Datos de Carácter Personal, concretamente el del consentimiento del afectado”.

Així mateix, la sentència del Tribunal Suprem de 25/01/2006, dictada també en l'àmbit de protecció de dades, es basa en la diligència exigible i estableix que la intencionalitat no constitueix un requisit necessari per tal que una conducta sigui considerada culpable.

Pel que fa al grau de diligència exigible, la SAN de 14/12/2006 enuncia: *“el Tribunal Supremo considera que existe imprudencia siempre que se desatiende un deber legal de cuidado, es decir, cuando el sujeto infractor no se comporta con la diligencia exigible. Y el grado de diligencia exigible habrá de determinarse en cada caso en atención a las circunstancias concurrentes, tales como el especial valor del bien jurídico protegido, la profesionalidad exigible al infractor, etc.”*

En el present cas s'ha de concloure, com ja avançava la persona instructora d'aquest procediment que, amb independència de si va existir o no un comportament dolós en la conducta de l'Ajuntament consistent en utilitzar dades del fitxer del padró d'habitants per a publicitar serveis de la mercantil “XXA” aliens a la prestació del servei municipal, es considera comesa la infracció de conculcació del principi de finalitat, per la simple negligència o incompliment del deure que la normativa imposa al responsable del fitxer o tractament de dades. En efecte, l'Ajuntament havia d'actuar amb diligència per tal d'evitar incloure la informació aliena a la prestació assistencial a la gent gran, en l'enviament efectuat a les persones empadronades al municipi. En definitiva, de l'aplicació de la citada doctrina jurisprudencial a l'específic cas aquí tractat, s'ha de concloure que en la conducta de l'Ajuntament concorre l'element de culpabilitat exigida per l'article 130.1 de la Llei 30/1992, per tal de poder determinar que s'ha incorregut en una vulneració de la normativa de protecció de dades, en relació als fets aquí imputats, motiu pel qual la manca d'intencionalitat esgrimida, en cap cas no podria comportar els efectes pretesos per l'Ajuntament, d'eximent de responsabilitat.

2.- Respecte a la conculcació del principi de finalitat imputada.

En l'al·legació segona l'Ajuntament esgrimia que, malgrat reconèixer els fets imputats al plec de càrrecs, no es va considerar que s'estaven utilitzant les dades personals del fitxer del padró amb una finalitat incompatible amb aquelles per a les quals havien estat recollides (article 4.2 LOPD), ja que es va entendre que aquest ús estava emparat pel títol competencial que suposa la prestació dels serveis socials configurada a l'article 25.2.k) de la Llei 7/1985 de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local (d'ara endavant LRBRL), i afegia l'Ajuntament que tractant-se d'un servei de competència municipal es va considerar que es podien utilitzar aquestes dades (nom i cognoms, domicili i edat) encara que fos sense consentiment dels afectats.

En resposta a aquesta al·legació, esdevé necessari aclarir, com ja es feia constar a la proposta formulada per la persona instructora, que el que és objecte d'imputació en aquest

procediment no és la utilització de les dades del padró per informar als veïns sobre el servei públic de caràcter assistencial prestat per l'Ajuntament a través de la concessionària "XXA", sinó, com ja s'ha exposat, la utilització d'aquestes dades per enviar, junt amb la carta signada per l'alcalde, un tríptic en què es publiciten serveis que van més enllà de la competència de titularitat municipal de prestació de serveis socials, i aliens doncs a la prestació de caràcter assistencial a la gent gran.

És per això que aquesta al·legació, com avançava la persona instructora, tampoc no desvirtua els fets imputats, ni la seva qualificació jurídica.

Tercer.- L'article 44.3.c) de la LOPD, en la seva redacció donada per la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible, tipifica com a infracció de caràcter greu:

"c) Tractar dades de caràcter personal o utilitzar-les posteriorment amb conculcació dels principis i les garanties que estableixen l'article 4 d'aquesta Llei i les disposicions que el despleguen, excepte quan sigui constitutiu d'infracció molt greu."

En relació amb aquest tipus infractor, l'article 4.2 LOPD relatiu al principi de finalitat estableix el següent:

"2. Les dades de caràcter personal objecte de tractament no es poden utilitzar per a finalitats incompatibles amb aquelles per a les quals les dades hagin estat recollides. No es considera incompatible el tractament posterior d'aquestes dades amb finalitats històriques, estadístiques o científiques."

Així doncs, l'apartat segon de l'article 4 de la LOPD prohibeix que les dades personals puguin ser utilitzades per a finalitats incompatibles amb aquelles per a les quals van ser recollides. Aquest precepte, i en concret la menció a les "finalitats incompatibles", l'ha interpretat la jurisprudència en el sentit que quan les dades s'utilitzin amb una finalitat diferent, serà necessari el consentiment de la persona afectada (Sentència de l'Audiència Nacional núm. 1344/2006, de 29 de març).

En relació a aquest principi s'ha pronunciat el Tribunal Constitucional en la seva sentència 202/1999:

"Al respecto, interesa recordar que, en desarrollo de lo previsto en el art. 18.4 C.E., en la L.O.R.T.A.D. se enuncian, entre otros principios generales de la protección de datos, la congruencia y racionalidad de su utilización, "en cuya virtud ha de mediar una nítida conexión entre la información personal que se recaba y trata informáticamente y el legítimo objetivo para el que se solicita y, en consecuencia, prohíbe tajantemente el uso de los datos para finalidades distintas de las que motivaron su recogida (aps. 1 y 2 del art. 4)" (STC 94/1998, fundamento jurídico 4º)."

En base a l'anterior, cal analitzar quina és la finalitat legítima i explícita per a la qual es recullen les dades del Padró Municipal, i a partir d'aquí, determinar si la utilització d'aquestes dades

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

per a enviar la informació de caràcter publicitari que figura als fets provats, es pot considerar legítima i compatible amb la finalitat esmentada.

De conformitat amb la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local (en endavant, LRBRL), el padró d'habitants és un fitxer que conté dades de caràcter personal de les persones que resideixen al municipi i li és d'aplicació la LOPD. El padró municipal d'habitants és la base de dades en què s'han d'inscriure de forma obligatòria totes les persones residents en un municipi. Així, l'article 16 de la LRBRL disposa que el padró municipal és el registre on consten els veïns d'un municipi, i que llurs dades constitueixen prova de la residència en el municipi, i del domicili habitual en aquest. L'apartat segon del mateix article disposa que la inscripció en el padró conté determinades dades obligatòries, entre d'altres, el nom i cognoms, el domicili habitual, així com la data i el lloc de naixement de les persones. La gestió del padró, d'acord amb l'article 17.1 de la mateixa llei, correspon als ajuntaments, amb mitjans informàtics i és, per tant, una competència pròpia i específica d'aquests.

En el mateix sentit, els articles 39 i següents del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (LMRLC), defineixen l'obligació d'inscripció en el padró municipal dels veïns del municipi, així com el contingut i la possible comunicació de les dades de caràcter personal incloses en el padró d'habitants. La inscripció en el padró municipal, segons es desprèn de la normativa esmentada, determina la població del municipi i n'atorga la condició de veí, constitueix prova de la residència i del domicili, serveix per elaborar el cens electoral i té efectes estadístics.

D'altra banda, tot i que aquestes són les finalitats principals del padró, s'entén que poden existir altres finalitats municipals que podrien habilitar el tractament d'aquestes dades en la mesura que no són finalitats incompatibles amb les del Padró abans descrites. En concret, seria legítim l'ús de les dades del padró per a l'exercici de competències que la legislació de règim local atribueix als ajuntaments, principalment arran del que disposen els articles 25 i 26 de la LRBRL.

Cal tenir en compte que la pròpia LRBRL admet la cessió de dades personals del Padró vers altres administracions quan siguin necessàries per l'exercici de les seves competències i exclusivament per a assumptes en què la residència o domicili siguin dades rellevants. Amb major motiu es pot admetre doncs la utilització d'aquestes dades per part del propi Ajuntament responsable del fitxer, quan aquestes dades siguin necessàries per al desenvolupament de les seves funcions compreses en l'exercici de les competències municipals previstes a la LRBRL, com ara l'exercici de la prestació de serveis socials prevista a l'article 25.2.k) de la LRBRL.

Ara bé, com ja s'ha avançat, la utilització per part de l'Ajuntament d'Ulldecona de les dades del padró per enviar informació amb caràcter publicitari d'una empresa, sobre aspectes aliens a la prestació de serveis socials per a la gent gran del municipi, desborda les competències de l'Ajuntament, i consegüentment implica un tractament de les dades per a una finalitat diferent d'aquella per a la qual aquestes dades han estat recollides. En aquest sentit s'ha pronunciat l'Audiència Nacional (secció 1^a) en la sentència de 6 d'abril de 2006, en la qual es

declara el següent: *“obsérvese que lo que se envía es una carta independiente de la del Concejal del Ayuntamiento, con el anagrama de XXX, que se encuentra firmada por el “Director de Operaciones XXX SAU” y cuyo contenido publicitario y de promoción de sus servicios no ofrece lugar a dudas. Es por todo ello que el Ayuntamiento, al enviar la misma, se excedió ampliamente del ámbito de sus competencias, llevando a cabo un tratamiento de datos para una finalidad incompatible para aquella para la que los datos habían sido recabados en el Padrón Municipal, vulnerando el art. 4.2 de la Ley Orgánica 15/1999.”*

En definitiva, es considera provat que l'Ajuntament d'Ulldecona va utilitzar les dades del fitxer del padró d'habitants amb una finalitat diferent a la que havia motivat la seva recollida, i això sense disposar del consentiment de les persones afectades, ni tenir tampoc la cobertura d'una habilitació legal. En conseqüència, l'Ajuntament va conculcar el principi de qualitat de les dades, en la seva vessant del principi de finalitat (l'article 4.2 de la LOPD), i per tant va cometre la infracció de naturalesa greu prevista a l'article 44.3.c) de la LOPD.

Quart.- L'article 21.2 de la Llei 32/2010, en consonància amb l'article 46 de la LOPD, preveu que quan les infraccions siguin comeses per una administració pública, la resolució que declari la comissió d'una infracció, haurà d'establir les mesures que escau adoptar perquè cessin o es corregeixin els efectes de la infracció.

En el cas present, però, ateses les circumstàncies de la infracció que es declara, relatives a un fet puntual del qual ja s'han consumat els efectes de la infracció, no es considera procedent l'adopció de mesures correctores.

Fent ús de les facultats que em confereix l'article 15 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat de Catalunya,

RESOLC:

Primer.- Declarar que l'Ajuntament d'Ulldecona ha comès una infracció greu prevista a l'article 44.3.c), en relació amb l'article 4.2, tots ells de la LOPD.

Segon.- Notificar aquesta resolució a l'Ajuntament d'Ulldecona.

Tercer.- Comunicar aquesta resolució al Síndic de Greuges, mitjançant el seu trasllat literal, segons el que especifica l'Acord Tercer del Conveni de Col·laboració entre el Síndic de Greuges de Catalunya i l'Agència Catalana de Protecció de Dades de data 23 de juny de 2006.

Quart.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

Dades, l'entitat imputada pot interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 116 i següents de la Llei 30/1992 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, l'entitat imputada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

Maria Àngels Barbarà i Fondevila

Barcelona, 28 de setembre de 2012